

Ο ενιαίος φόρος είναι αντισυνταγματικός. Τα σημεία τα οποία ανατρέπουν το σύνταγμα της χώρας αφορούν κυρίως στις εκπτώσεις και στα ακίνητα που δεν προσφέρουν εισόδημα. Βάσει της ρύθμισης ορίζεται ότι έκπτωση δικαιούται ο φορολογούμενος εφόσον το φορολογητέο οικογενειακό εισόδημα δεν υπερβαίνει τις 9.000 ευρώ, προσαυξημένο κατά χίλια ευρώ για τον ή τη σύζυγο και κάθε εξαρτώμενο μέλος και το σύνολο της επιφάνειας των κτισμάτων δεν υπερβαίνει τα 150 τ.μ. Η θέσπιση του πρώτου εισοδηματικού κριτηρίου φαίνεται να μειώνει την αποτελεσματικότητα του δεύτερου κριτηρίου που συναρτάται με το αντικείμενο του φόρου, δεδομένου ότι η ύπαρξη ιδιόκτητης οικογενειακής κατοικίας επιφάνειας κυρίων χώρων 120 τ.μ. μολονότι πληροί το β' κριτήριο (δεν υπερβαίνει τα 150 τ.μ.) δημιουργεί τεκμαρτό οικογενειακό φορολογητέο εισόδημα της τάξης των 10.800 ευρώ, το οποίο αποκλείει την εφαρμογή της έκπτωσης του φόρου, διότι υπερβαίνει το ως άνω εισοδηματικό κριτήριο. Αναφορικά με τη φορολόγηση των ακινήτων που δεν αποφέρουν έσοδα για τους ιδιοκτήτες τους υπάρχει σχετική απόφαση του Γερμανικού Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά την οποία «η επιβολή φόρου ακίνητης περιουσίας, παράλληλα προς άλλους υφιστάμενους φόρους, δεν πρέπει να θίγει τον πυρήνα του δικαιώματος της ιδιοκτησίας». Επίσης, υπάρχει γνωμοδότηση και του Γαλλικού Συνταγματικού Συμβουλίου με την οποία ορίζεται ότι «για να είναι ανεκτή η φορολόγηση της περιουσίας, πρέπει η κατοχή της να συνδέεται και με παραγωγή εισοδήματος».